

Hódosy (Stróbl) Pál vezérőrnagy

Hódosy Pál ezredes
a m. Kir. Csendőrség szabályszerkesztő és tanulmányi bizottságának elnöke
(A Magyar Királyicsendőrség Zsebkönyve, 1944)

A Veszprém megyei Lajoskomáromban született 1895. július 27-én egyszerű paraszti családból. Édesapja, Stróbl Pál, gimnáziumot végzett kisbirtokos, édesanyja Hofbauer Erzsébet volt. Bonyhádön érettségizett.

Elsők között végezte el a Ludovika Akadémiát 1915-ben. Hadnaggyá avatása után veszprémbe került, és az első világháborúban a 31. honvéd gyalogezredben harcolt az orosz, olasz és román frontokon, majd elsők között jelentkezett a Nemzeti Hadseregbe. 1921-ben elvégezte a csendőrtiszti tanfolyamot. 1926-ig Sáropatakon szolgált, majd a Belügyminisztérium VI. osztályának osztályvezető segéd tisztje volt.

1926-ban kötött házasságot hódosi Kiss Évával, a budapesti Belvárosi Templomban. Első fiúgyermekük csak három napig élt. 1931 és 1936-ban született két leánygyermekük, Vilma és Csilla.

1933-ban magyarosítania kellett a nevét, s ezért felesége nemesi előnevét vette fel családi neveként, a végződés "y"-ra módosításával.

1936-ban avatták őrnaggyá, és 1937-ben kinevezték a budapesti I. ker. nyomozó alosztály parancsnokának. 1937-38-ban három hónapig két másik csendőr tiszttel, Olcsváry-Milviusz Attila alezredessel és a felesége oldaláról távoli rokon Mariska György századossal (nekrológiájában tévesen Mohács Lajos neve szerepel) Lengyelországban attasé volt (a háború után Mariska Györgyöt a kommunisták bebörtönözték, bányában térdig érő vízben kényszermunkát végeztek vele, s végül a sok kínzásba belehalt). Ő biztosította csendőreivel az olasz király biztonságát magyarországi látogatásakor.

Szolnokon, Huszton, Nagyváradon, Kassán és Máramarosszigeten ő volt megbízva a visszacsatolás után az osztályparancsnokságok felállításával. Ezredesi kinevezése után Budapesten a csendőrség Szabályszerkesztő és Tanulmányi Bizottságának az elnöke lett.

Példás férj és apa, valamint széleskörű műveltséggel rendelkező, komoly hívő ember volt, aki szívvel-lélekkel dolgozott a hazájáért és a csendőrségért, sokszor az étkezésről is elfeledkezve. Kollégái és csendőrei is nagyon szerették és tisztelték. Több barátja hozta hozzá serdülő fiát, hogy lelkükre beszéljen a továbbtanulást illetően (rendszerint sikerrel). Komolyan értett a gyümölcsfa metszéshez is.

**Hódosy Pál csendőrszázados
leánykája, Vilmike, 1936-37-ben.**

**Hódosy Pál leányaival, Vilmával és
az újszülött Csillával, 1936.**

1944 májusa végén a klotildligeti családi házában német tisztek keresték fel, akiket a ház körüli tölgyesben fogadott, hogy családja ne hallhassa beszélgetésüket. Nyilvánvaló, hogy olyan zsidóság-ellenes aktivitásra kérték fel, aminek nem volt hajlandó eleget tenni elvei és becsületérzése miatt, így másnap kérelmezte nyugdíjazását. De pár hónap múlva kiváló szervezési tehetségét ismerve fekérték, hogy lépjen vissza hazája szolgálatába, mint a M. Kir. Rendőrség Felügyelője, „a rendőrség ráncbaszedésére,” tábornoki kinevezéssel. E kapacitásában is megőrizte keresztény emberséges lelkületét, amelyre a mellékletben közölt cikk is rávilágít (a vatikáni Vigilia c. magyar újságban megjelent cikk kivágását egy barát juttatta el Hódosy Pál leányának, Vilmának. A cikk utal Jurka Fláviuszra, aki Máramarossziget főispánja volt). 1945 elején ő vezette Bajorországba a rendőrség jelentős részét, megmentve őket a szovjet bosszúállástól.

**A Böszörményi úti csendőrlaktanya
udvarán, cc. 1936-37.**

**Csendőrségi karrierjének részleteit
és kitüntetéseit illetően lásd
SZAKÁLY Zoltán: *Akik a magyar
királyi csendőrséget 1919 és 1945
között vezették* c. könyvének
134. oldalát.
(Budapest, 1913, Magyar Napló)**

A háború végén Németországban került hadifogságba. Családját az amerikaiak visszaszállították Magyarországra, marhavagonban. A német hadifogolytáborban, a Koblenz-i Festungban egy csendőre későbbi elbeszélése szerint ő is éppúgy vállalta a latrinák tisztítását, mint mindenki más. Egy éves hadifogsága után az amerikaiak a magyar és francia határok közti terület hírszerző csoportjának vezetésével bízták meg, amelynek kapcsán sok magyarnak segítséget tudott nyújtani, egyrészt üzeneteik burkolt formában való hazajuttatásával, másrészt anyagi támogatással. Három év után sikerült családját kihozatni hamisított útlevelekkel, s velük vándorolt ki 1951-ben Braziliába, ahol igen kemény munkával biztosította családjának megélhetését és jövőjét. Egy barátja telkén irtotta ki az őserdőt, s csodálatos kertet teremtett a helyén. 1964-ben költözött Kaliforniába, ahol még közel hetvenéves kora ellenére is hat hónapon át nehéz munkát vállalt. Felesége itt még több éven át dolgozott.

1976. november 13-án tért vissza Teremtőjéhez. Porai Kaliforniában nyugszanak 1991. augusztus 13-án elhunyt feleségével együtt (Chapel of the Chimes, Oakland).

Kör nem volt hajlando vallalni a nemet megszallas alatt a foispáni szerepet.

Jurka Fláviusz egyik találkozásunk alkalmával – már itt, Pesten – azt mondja nekem: „Hallottad, hogy a Hódossy Palit³ nevezték ki a magyar rendőrség országos főfelügyelőjévé?” – Én nem ismertem ezt a nevet, és kérdeztem, ki az. Kiderült, hogy csendőrezredes. Ebben a pillanatban támadt egy ötletem: íme, új lehetőség kínálkozik a mentésre. Valószínűnek tartottam ugyanis, hogy Jurka Fláviusz nem barátkozott volna Hódossyval, ha túlzottan szélsőséges nyilas lett volna. Sietek a hírrel Albert testvérhez, s közlöm, milyen módon lehetne esetleg segítséget kérni legalább néhány ház védelme céljára. Albert testvér azonnal eljött az Ajtósi Dürer sorba, ahol Langletné és még egy személy, egy hölgy fogadott bennünket a Sacré Coeur rendházban. Előadtuk nekik, hogy ilyen és ilyen lehetőség volna, megkérnénk Hódossyt Jurkán keresztül, bocsásson valamilyen védelmet legalább egy-két ház rendelkezésére. Ezután felajánlottam, hogy személyesen megkérem Jurka Fláviuszt, beszélje rá Hódossy országos rendőr-főfelügyelőt, hogy biztosítsa három ház védelmét a folytonos nyilas betörések és elhurcolások ellen. Ő magáévá tette az ügyet, és Hódossynál igen eredményesen járt el. Természetesen ez nem a védett házak megalakulásának kezdetén történt, hanem már a nyilas uralom idején, október második felében.

Amint említettem, nem ismertem Hódossy Pált. Egyik alkalommal, hogy miért, miért nem, mégis elmentem hozzá. Lehet, hogy meg akartam köszönni, lehet, hogy valami kéréssel fordultam hozzá. Nagyon szívélyesen fogadott. Tudta, hogy Jurka Fláviusz ismerőse, illetőleg barátja vagyok. És érdekes módon, amíg ott voltam, megszólalt a telefon. A főfelügyelő felveszi, és hallo, hogy szintén az üldözöttekkel kapcsolatos témáról van szó. Visszateszi a telefont, kicsit gondterhelt arccal rámnéz, s azt mondja: – Tetszik látni, zsidóügyben már senki sem meri fölvenni a kagylót a németek miatt. Én még – ezzel a hangsúllyal – fölveszem. . . Hódossyval többé nem találkoztam, nyugatra menekült, de az utolsó pillanatig gondoskodott a három ház rendőri védelméről. A rendházakat védő rendőrök géppisztoly használatára kaptak parancsot nyilas atrocitások, házkutatások esetére.

³ Valószínűleg megegyezik dr. Hódosi (Stróbl) Pállal.
született

Hódossy Pál se zs, se Dr.!!

1977 április 30

XXX. évf. 01sz.-ból,
Az életrajzunkban
közölt adatokat leánya,
Vilma szolgáltatta,
s azok a helytállók ott,
ahol e nekrológiában
szereplő adatokkal
azok nem egyeznek.

Halottaink

1895—1976

Hódosy Pál rendőr vezérőrnagy, a m.kir. Rendőrség utolsó felügyelője, a 3.o.k.k. a hadi diszítménnyel és más háborús és béke kitüntetések tulajdonosa Oaklandban (Cal., USA.) 1976. XI. 13-án reggel 7 órakor, hosszú szenvedés után 81 éves korában elhunyt.

Érettségi után a Ludovika Akadémiára kérte felvételét, közben a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem jogi karára is beiratkozott, Hadnaggyá avatása után Veszprémbe került, a 31. h.gy. ezredhez. Harcol az orosz, olasz és román frontokon. A háború harmadik évében tüdőcsúcshurutot kap, majd az elsők között jelentkezik a Nemzeti Hadseregbe. 1921-ben elvégezte a csendőrtiszti tanfolyamot, s Sárospatakra került, hol 1926-ig szolgált. Utána a B.M. VI. osztályvezető segédtisztje, 1936-ban őrnagy, 1937-ben a budapesti I. ker. nyom. aloszt. pk-a. Résztvesz Olchváry-Milvius Attila és Mohácsi Lajossal Lengyelország-i kiküldetésben. 1940-ben Máramaroszigeten oszt. pk., innen Budapestre kerül, hol mint ezredes a Szabályzatszerkesztő és Tanulmányi Bizottság elnöke lesz. Egészségügyi és családi okokból 1943-ban nyugdíjaztatását kérte. Még egy esztendőt se töltött polgári életben mikor visszatér a közbiztonsági szolgálatba, mint vezérőrnagy, a m.kir. Rendőrség felügyelője. Az össze-

omlás Németországban érte, hadifogságba került Cherbourg mellett Foucarville-ben töltött másfél évet. Szabadulása után sok nélkülözésen ment keresztül, míg családjával egyesülhetett. 1951-ben kivándoroltak Brazíliába, honnan 1964-ben jöttek át Kaliforniába, hol végleg letelepedtek. Itt 69 éves korában is nehéz munkát vállalt, hogy családját eltarthassa, s jövőjüket biztosítsa.

Elhamvasztás előtt búcsúztatása nov. 16-án volt, mikor is Dr. Hites Kristóf, O.S.B., a woodlandi Szt. Benedek-rendi gimnázium igazgatója magas színvonalú megható beszédben ismertette a mindenki által nagyra becsült „Pali Bácsi” életútját, küzdelmeit, örökké derülátó beállítottságát, hitét az erényekben és jócselekedetekben. Az MKCsBK és a volt m.kir. Rendőrség nevében Dr. Bányay László cső.szds. búcsúztatta. Elmondotta, hogy az elhunytat 35 évvel ezelőtt ismerte meg, aki akkor a Testületünk egyik közkedvelt, nagyrabecsült törzstisztje volt, kinek életútja lépésről lépésre követte a magyarság történelmi kiszolgáltatottságának nyomvonalát. Fegyelmezett és példamutató magatartása mindenkiben az őszinte tisztelet és megbecsülés érzését váltotta ki. Olyan ember volt — mondotta a szónok — akit senkisem tud és fog elfelejteni.

Koporsója körül, melyet az angyalokkal és Nagymagyarország címerével díszített hadilobogó takarta emlékül az I. Világháború harcaira, szép számmal jelent meg San Francisco Öbölvidék magyarsága, több bajtársa, kik felejtethetlen és a bújdosásban is gondos előjárójuk emlékét kegyelettel zárták lelkükbe. Az egyszerű fakoporsó magába zárta történelmünk egyik viharos korszakának hagyományainkhoz hű harcosát. Engesztelő szt.mise áldozatot mutatott be az elhunyt lelkiüdvéért Dr. Miskolczi Kálmán piarista atya, valamint a vasárnapi istentisztelet keretében megemlékezett róla Nt. Nagy Pál János ref. lelkipásztor. Gyászolják özvegye szül. hódosi Kiss Éva, két leánya, családjaik, rokonsága, barátai, tisztelői és bajtársai. (Dr. B.L. Dr.n.B.A., v.D.F.)